

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 20.

Vydána dne 9. března 1934.

Obsah: (43.—47.) **43.** Nařízení, jímž se upravuje clo na hrubé výlisky hřebenů saz. pol. 314 a) a upravují se vysvětlivky k celnímu sazebníku. — **44.** Vyhláška o dalších přístupech k Pařížské unijní úmluvě na ochranu živnostenského vlastnictví. — **45.** Vyhláška o dalších přístupech k Madridské dohodě o potlačování falešných údajů o původu zboží. — **46.** Vyhláška o dalších přístupech k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu továrních a obchodních známek a o výpovědi Brazílie. — **47.** Vyhláška o celních sazbách na máslo a sádlo.

43.

Vládní nařízení

ze dne 5. března 1934,

jímž se upravuje clo na hrubé výlisky hřebenů saz. pol. 314 a) a upravují se vysvětlivky k celnímu sazebníku.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. II zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., kterým se vláda zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní styky s cizinou, jakož i podle čl. III vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, a podle § 6, odst. 2 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n.:

§ 1.

Za saz. pol. 314 a) celního sazebníku zařazuje se tato poznámka:

P o z n á m k a. Hrubé výlisky hřebenů, dovážené továrnami k dalšímu opracování, v době do 31. prosince 1935 na dovolovací list, pod dozorem a za podmínek stanovených nařízením celní sazba za 100 kg 420.—.

§ 2.

Vysvětlivky k celnímu sazebníku mění se takto:

V prvním odstavci 2. vysvětlivky k saz. čís. 345 škrtají se slova „konečné tabule, sešité pouze z odpadků koží perských“.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti osmého dne po vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Krémář v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Šrámek v. r.	

44.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 2. března 1934

o dalších přístupech k Pařížské unijní úmluvě na ochranu živnostenského vlastnictví.

Podle čl. 16 Unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví, uzavřené v Paříži dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, přistoupily k ní nově Francie za souhrn zámořských držav s účinností od 20./X. 1930, Lichtenštejnsko s účinností od 14./VII. 1933 a Palestina (s výjimkou Transjordanie) s účinností od 12./IX. 1933.